

North by Northwest After a Sudden Breeze (2024)

Céline Butaye (°1980)
Mekhitar Garabedian (°1977)

Provincieplein

Luck is the way the wind swirls and the dust settles...
Kurt Vonnegut, *The Sirens of Titan*

Le vent se lève!... il faut tenter de vivre!
Paul Valéry, *Le cimetière marin*

Het waait. Negen witte marmeren bladen reflecteren het zonlicht. Een versteende choreografie. Men zou zich kunnen vergissen en denken dat bladen uit een dossier van iemand uit de administratie van het Provinciehuis uit de handen waren weggevlogen en neergedwarreld. De glanzende witte bladen vangen het zonlicht op. Net als reflectieschermen in fotostudio's lichten de bladen in marmer het gebouw en de omgeving bij.

provincie Oost-Vlaanderen

Reeks Pelzig (2012)

Sarah Westphal (°1981)

Bezoekersruimte

Sarah Westphal woont en werkt in België en Duitsland. Ze studeeerde 3D/Multimedia en fotografie aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Gent.

Het werk van Sarah Westphal onderzoekt de onmiddellijke ruimte om haar heen: het interieur. Ze hanteert verschillende media zoals fotografie, beeldhouwkunst en installatie om de impact van het interieur op de menselijke beleving te documenteren. Ze focust op details en texturen. De zevendelige reeks geeft aan deze gang een haast filmische eenheid.

provincie Oost-Vlaanderen

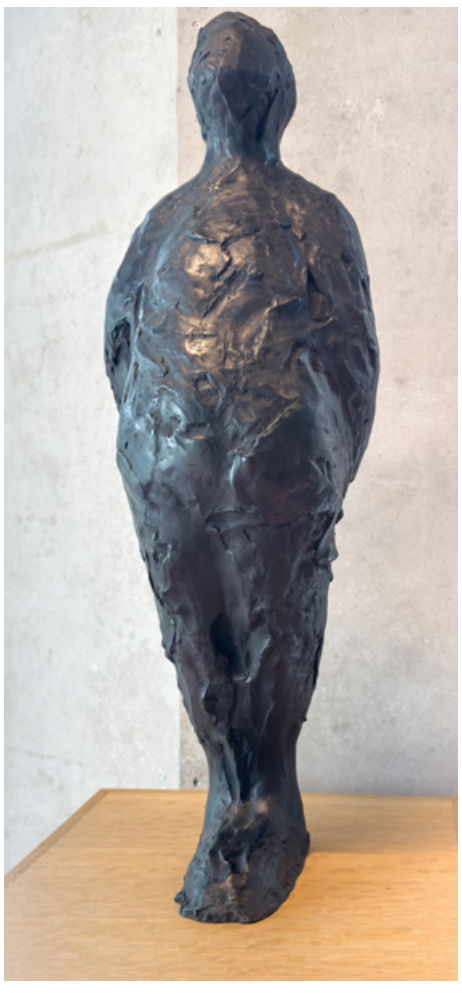
Kleine voddenraper (1907)

Henri Van den Bossche (°1986 – †1952)

Bezoekersruimte

Dit bronzen beeld is van de Gentse beeldhouwer Henri Van den Bossche (1886-1952) die onder zijn signatuur en de datum 1907 ook ‘fils’ toevoegde. Op dat moment was hij 21 jaar oud en wil hij zich onderscheiden (of misschien toch ook linken aan?) zijn vader Dominique Van den Bossche. Zijn vader was beeldhouwer en docent aan de Gentse academie waar ook zijn zoon les volgde. Van Henri zijn er in het Gentse verschillende grafmonumenten en oorlogsherdenkingsmonumenten bekend. Het beeld is bewust ruw en ongepolijst en krijgt daardoor een expressief karakter.

provincie Oost-Vlaanderen

Van links naar rechts:
Le reveur, Zonder Titel, I am different (1998)

Maen Florin (°1954)

Bezoekersruimte

De titels van deze beelden zijn in vertaling ‘De dromer, zonder titel, en ‘Ik ben anders’. Het is niet toevallig dat deze beelden een plek kregen in het bezoekerscentrum: ze wijzen op een open provinciebestuur dat belang hecht aan diversiteit en dromen heeft voor de toekomst – ze hebben dus ook een symbolische betekenis.

Maen Florin is een beeldhouwster van Limburgse afkomst die door haar studies in het Gentse terechtkwam. Ze studeerde beeldhouwkunst aan de Koninklijke Academie van Antwerpen en aan de Sint Lucas Hogeschool in Gent.

Sinds het midden van de jaren 1980 beeldhouwt ze in verschillende materialen, waaronder brons, polyester, textiel en gips. Sinds 2015 legt ze zich vooral toe op keramiek en maakt ze monumentale werken in haar atelier in Schelderode bij Gent.

Ze beeldhouwt ingetogen beelden, die hun geheim maar langzaam prijsgeven. De beelden zijn wezenloos in zichzelf gekeerd. Ze hebben geen gezicht, want neus, ogen of mond zijn weggewist. Toch hebben deze kleine, maar statige beelden in brons een grote innerlijke kracht.

provincie Oost-Vlaanderen

Deucalion en Pyrrha (voor 1992)

Carmen Dionyse (°1921 – †2013)

Binnenhal bestuursblok

Het verhaal van Deucalion en Pyrrha is erg verwant met dat van de Bijbelse Noach. Om de mensen te straffen veroorzaakte Zeus een zondvloed. Enkel Deucalion en zijn vrouw Pyrrha overleefden die omdat ze, op aanraden van Deucalions vader Prometheus, een ark hadden gebouwd.

De twee keramische beelden hebben een uitgesproken coloriet – oranje en donkerrood. Elke verwijzing naar beweeglijkheid van het levende gelaat ontbreekt. De blik blijft gesloten, als een raadselachtig masker.

De keramiste boetseerde steeds van achter naar voor en duwde de voorstelling als het ware uit de klei. Ze werkte zonder voorafgaande schetsen en modellen, zo kon ze haar voorstellingen vrij en spontaan uitdrukken. Het netwerk van barsten en scheurtjes in het geglazuurd oppervlak van de torso's is een gevolg van het bakproces van de oven. Door de intensieve behandeling van het oppervlak met glazuren en metaalzouten, vereist Dionyses werk verschillende bakcycli.

Carmen Dionyse (Gent, 1921 - 2013) was een internationaal gerenommeerde sculpturale keramiste. Ze begon haar artistieke opleiding aan de Academie voor Schone Kunsten in Gent. Haar vorming was toen evenwel gericht op tekenen en schilderen. Pas in 1955 ging ze opnieuw school lopen in de pas opgerichte afdeling (kunst)keramiek van dezelfde Academie. Toch leerde Carmen Dionyse haar vak grotendeels autodidactisch. Ze won diverse (internationale) prijzen en werd in de adelstand verheven met de titel van jonkvrouw.

provincie Oost-Vlaanderen

Kast 9

Hannes Van Severen (°1979)

Binnenhal bestuursblok

Hannes Van Severen was laureaat van de provinciale prijs beeldende kunst in 2009. Hij is de kleinzoon van Dan en de zoon van Maarten Van Severen (vooral bekend door kenmerkende designstoelen). Met zijn partner Fien Muller heeft Hannes Van Severen het designlabel ‘Muller Van Severen’ (https://www.mullervanseveren.be). Hij studeerde beeldende kunst aan het Sint-Lucas Instituut in Gent.

Wat ooit triviaal meubilair was dat functioneerde in een interieur, deconstrueert hij tot sculpturen met een nieuwe plastische betekenis. De massiviteit van de saaie houten meubels wordt gebroken door telkens een zeer scherpe snede te maken uit het originele volume. Design en functionaliteit buigt Hannes Van Severen hierdoor om tot een boeiende en autonome vorm. Eenmaal in de ruimte geplaatst worden het constructieve elementen die een vreemde dialoog genereren met elkaar, de ruimte en de toeschouwer.

provincie Oost-Vlaanderen

De optocht van de vogel (2010)

Jean Bilquin (°1938)

Inkom restaurant

Op het eerste zicht ogen de grijze, veeleer naakte figuren op dit schilderij als beelden in een antieke tempel. Hun statische rust wordt opgeschrikt door een kleurrijke vogel die het tafereel binnenvliegt. Van rechts naar links raken de figuren in paniek.

Jean Bilquin is een veelzijdig kunstenaar die zowel schilderijen als beelden heeft vervaardigd. Hij verwijst vaak naar de antieke oudheid.

provincie Oost-Vlaanderen

Trompe-l'oeil/Schilderpalet, wandtapijt (2010)

ontwerp door atelier lachaert dhanis,
met de hand getuft door Vera Vermeersch

Provinciezaal

Een palet is een instrument in handen van de schilder dat hier tot kunstwerk verheven wordt. Omdat de lengte van de vezels verschilt, wordt de illusie gewekt van textuur met dikke verflagen. Het is typisch voor de gelaagde metaforen in het oeuvre van het Belgische kunstenaarsduo Sofie Lachaert en Luc D'Hanis. Waarde is voor hen een zeer relatief begrip: een diamant heeft als edelsteen een intrinsieke waarde, terwijl een schilderij niet meer is dan een wel geordende bundeling van verfspatten en -toetsen. Het palet is misschien wel het meest basale op de waardeschaal, maar krijgt hier, als teken aan de wand, de status van kunstwerk pur sang.

Sofie Lachaert en Luc d'Hanis werken al bijna 20 jaar samen aan een eigenzinnig oeuvre dat vooral verwondering oproept bij de toeschouwer. Met hun vaak surrealistische objecten geven ze nieuwe betekenissen aan dagelijkse objecten.

Vera Vermeersch, die het doek geturfd heeft, is textielkunstenares en telg van de artistieke familie Vermeersch.

provincie Oost-Vlaanderen

Links: Man met pelsmuts (Vlaamse boer)
Cécile Cauterman (°1882 – †1957)

Boven: Portret van een karmeliet uit het Caemersklooster (ca. 1700)
Anoniem

Onder: Eveline (1995)
Elke-Andreas Boon (°1979)

Rechts: Meisje met bloemen (1926)
Gustave De Smet (°1877 – †1943)

Provinciezaal

De Provinciezaal heeft qua ontwerp een eerder ruwe, industriële uitstraling, mede door zijn militaire oorsprong.

Omdat dit een ontvangst- en ontmoetingsruimte is, ontdek je in deze ruimte vooral kunstwerken met menselijke figuren. Je ziet een bonte mengeling van personages en stijlen: soms een portret, dan weer een typefiguur, klassiek realistisch of gedurfd expressief, olieverf of fotografie, van mannelijke tot vrouwelijke kunstenaars. Om er maar enkele te noemen: de anonieme pater uit het Caermersklooster, de sterke karakterkop van Cécile Cauterman, het liefelijke bloemenmeisje van Gustave De Smet, de vrijgevochten figuren van Jos Verdegem en het kwetsbare tienermeisje van Elke Andreas Boon.

provincie Oost-Vlaanderen

1

2

3

4

1: Vrouw met zwarte stola (1975)
Antoon Catrie (°1924 – †1977)

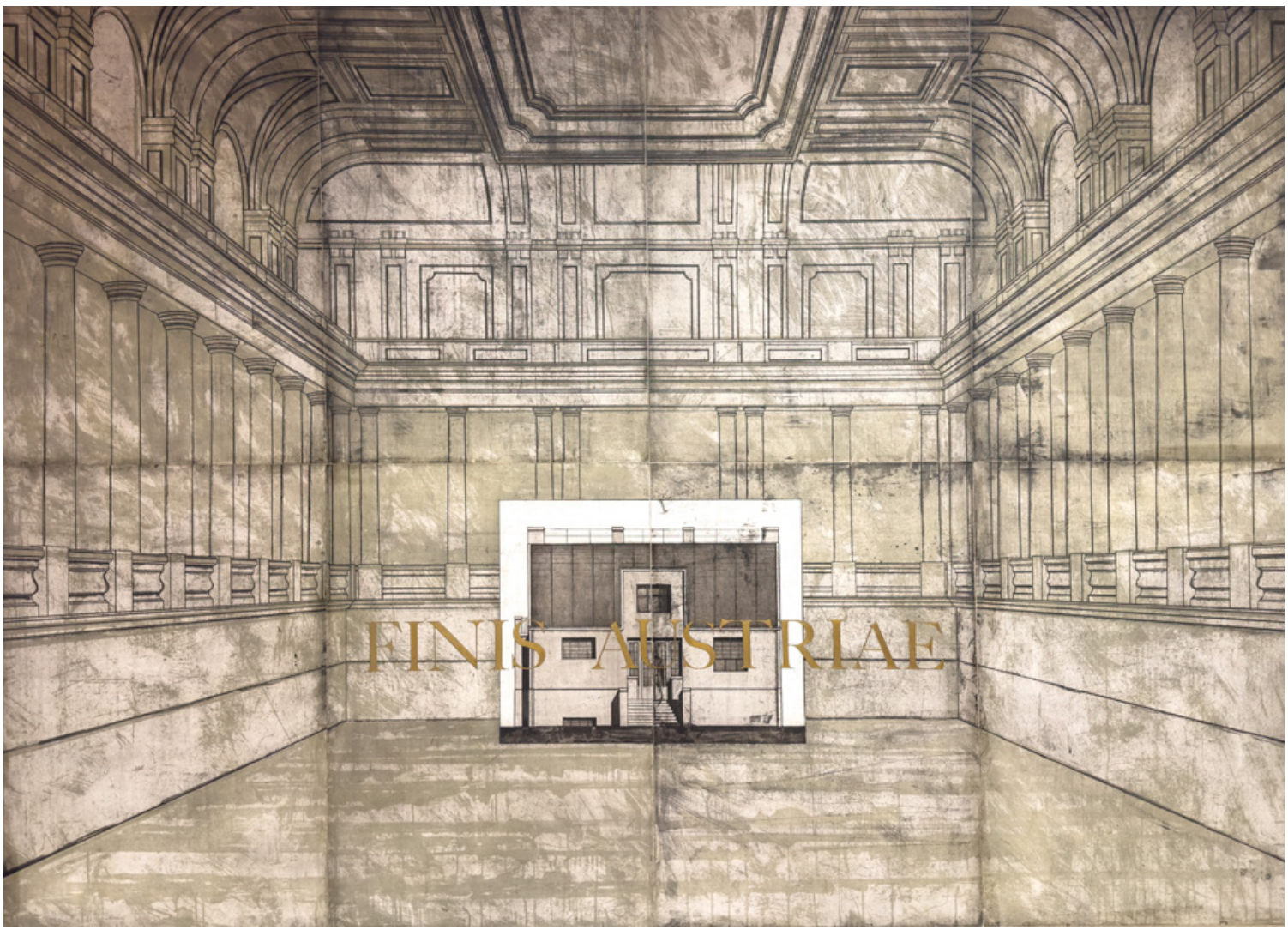
2: Vrouw aan tafel (1970)
Dirk Van de Velde (°1938)

3: Denkende vrouw
Jos Verdegem (°1897 – †1957)

4: Rustend meisje
Gustave Vanaise (°1854 – †1902)

Provinciezaal

provincie Oost-Vlaanderen

Finis Austriae (1994)

Peter De Koninck (°1963)

Provinciezaal

De titel staat centraal op dit monumentale werk: Finis Austriae, of het einde van Oostenrijk. Het is een mengeling van grafische technieken en roept de teloorgang van het vroegere wereldrijk op. Het grote beeld is een binnenzicht in de Spaanse Rijschool te Wenen en symboliseert de grandeur van weleer. In het hart is er een woning van architect Adolf Loos toegevoegd, die ontdaan is van elk ornament (wat nochtans typisch was voor de Donaumonarchie).

Peter de Koninck volgde hoger kunstonderwijs met specialisatie vrije grafiek aan het Hoger Sint-Lucasinstituut te Gent. Hij werd tijdens zijn carrière ook winnaar van de provinciale prijs beeldende kunst. Finis Austriae maakt deel uit van de reeks ‘Eurazië’, waarbij hij de grote gebeurtenissen uit de 20 eeuw in monumentale werken heeft samengevat.

provincie Oost-Vlaanderen

Kunstwerk Fun@Work, 2024

Gang auditorium

De Provincie Oost-Vlaanderen telt in het totaal een 2.800-tal personeelsleden, verspreid over 20 locaties en 20 scholen. In het Provinciehuis zelf werken er vandaag zo'n 700 collega's van de provinciale administratie. Al die collega's zetten zich in om het leven van 1,5 miljoen Oost-Vlamingen dag na dag mooier te maken.
In dit kunstwerk vormen foto's van de collega's samen symbolisch het logo van de Provincie.

provincie Oost-Vlaanderen

De anatomische les (1971)

Jan Burssens (°1925 – †2002)

Gang auditorium

Voor kunstliefhebbers roept dit werk zeker herkenning op. Het is een heel persoonlijke herinterpretatie van een werk van Rembrandt dat ‘De anatomische les van Dr. Nicolaes Tulp’ heet. Jan Burssens heeft wel de statigheid van het klassieke werk omgezet in een meer bloederige en zelfs wat karikaturale setting.

Burssens (1925-2002) was een intellectueel die de gehele kunstgeschiedenis als zijn inspiratiebron koesterde.

Rembrandt ‘De anatomische les van Dr. Nicolaes Tulp’

provincie Oost-Vlaanderen

The Philosopher's Greenhouse (2009)

Hans Vandekerckhove (°1957)

Gang auditorium

Wat op het eerste zicht een simpele serre lijkt in een berglandschap, blijkt bij nader inzien een surrealistisch beeld. De titel zet de toeschouwer al op weg: 'The Philosopher's Greenhouse' verwijst naar de gewoonte van filosofen om zich in een klein gebouw uit de wereld terug te trekken om zich op hun werk te kunnen concentreren. Je kan de serre zien als een vreemd voorwerp dat de reflectie van zijn omgeving niet opvangt.

Tegelijk is het thema ook autobiografisch. "De serre was mijn eerste schildersatelier", zegt Hans Vankerckhove. Het verklaart ook waarom er zoveel groen in zijn werk opduikt.

provincie Oost-Vlaanderen

Buste van Baron Raymond de Kerchove d'Exaerde gouverneur 1885-1919, gemaakt in marmer door George Minne in 1909. Schenking van de familie.

Foyer

Dit portret van een vooroorlogse gouverneur is een zeldzame getuige uit die periode. Tijdens de brand van 1944 in het vroegere Provinciehuis (Gouvernementstraat) gingen alle portretten van gouverneurs in de vlammen op. Alleen dit door de familie geschonken borstbeeld ontsprong de dans. Het is de enige beeltenis van een gouverneur voor WOII die overblijft in provinciaal bezit. George Minne (1866-1941) boetseerde de gouverneur naar het leven in klei en op basis daarvan werd de buste in marmer uitgehouwen.

De meer recente gouverneursportretten hangen in de gang bij de gouverneur. Wie daar op bezoek komt, passeert een erehaag van vroegere gouverneurs.

provincie Oost-Vlaanderen

Circo I, Circo II, Circo III (ca. 1989)

Marie-Paule Grusenmeyer (°1958)

Foyer

Marie-Paule Grusenmeyer (1958) volgde de opleiding monumentale kunsten (specialiteit glasramen) aan het Hoger Instituut Sint-Lukas te Gent, waar zij in 1982 afstudeerde. Ze behaalde de provinciale prijs kunstambachten in 1989. Grusenmeyer combineert een eeuwenoude glastechniek met hedendaagse, abstracte vormgeving.

provincie Oost-Vlaanderen

Gouvernerend Landschap (2014)

Kamagurka (°1956)

Gang Raadzaal

Naar aanleiding van zijn tentoonstelling in het Caermersklooster maakte Kamagurka een kunstwerk in opdracht van de Provincie. ‘Gouvernerend landschap’ is een werk uit zijn reeks ‘Lazy Landscapes’. De foto van de oude provincieraadzaal werd op textiel gedrukt, waardoor het het wel een schilderwerk lijkt. Daarna schilderde Kamagurka er landschapsfiguren over. Het is een mooie knipoog naar de grondgebonden bevoegdheden van de Provincie.

Kamagurka werd in 1956 geboren als Luc Zeebroek. Hij studeerde aan het KASK in Gent maar stopte vóór zijn eindexamen. Kamagurka is uitgegroeid tot een allround artiest. Hij is cartoonist, cabaretier, striptekenaar, televisiefiguur en schilder.

provincie Oost-Vlaanderen

Omgekeerde Tijl (vóór 1976)

Gust Smet (°1911 – †1997)

Gang Raadzaal

Het werk van Gust Smet staat los van decoratieve tendensen en getuigt van belangstelling voor het interne leven van de mens. Zijn ‘Omgekeerde Tijl’ stelt een blinde figuur voor met gele hoed, die een opengesperde hand naar de toeschouwer houdt.

Gust Smet (niet te verwarren met Gust(ave) De Smet) volgde lessen schilderkunst in Sint-Niklaas en Brussel.

provincie Oost-Vlaanderen

Een doek uit Triologie zonder titel,
Bruine tinten (vóór 1994)

Lucy Slock (°1956)

Gang Raadzaal

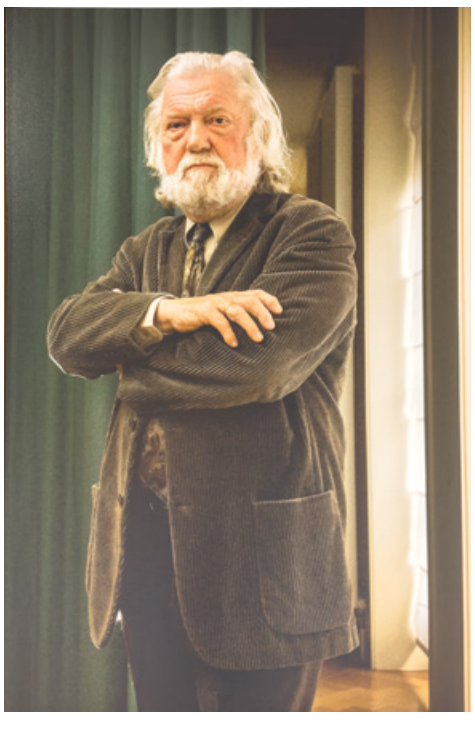
Lucy Slock omschrijft haar werk als “een compositie van drippings: dikke en dunne verflagen, lijnen, vlakken en kleurtoetsen op los doek.” De schilderijen doen denken aan de ‘drippaintings’ die Jackson Pollock maakt eind jaren ’40.

De veelkleurige doeken zijn beschilderd tot aan de rand en werden bewust niet ingelijst. Een lijst zou ze scheiden van hun omgeving, en dat wil Lucy Slock net vermijden. De rechthoekige doeken zijn ook lichtjes onregelmatig van vorm. Blijkbaar werden ze op het zicht gesneden. De werken roepen tegelijk ook de sfeer op van de monumentale wandtapijten die destijds de muren van indrukwekkende gebouwen sierden. Lucy Slocks thema is de natuur, niet de echte natuur van bomen en gras, maar de natuur zoals zij die ervaart: een abstract spel van kleuren, ritmes en licht.

Lucy Slock volgde haar opleiding aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Gent en werd laureaat van de Provinciale Prijs Schilderkunst Oost-Vlaanderen in 1986.

provincie Oost-Vlaanderen

Portretten van de voorzitters van de Provincieraad

Gang Raadzaal

Deze portrettenreeks toont de portretten van de voorzitters van de Provincieraad in chronologische volgorde. Op het einde van een voorzittersmandaat wordt een portret toegevoegd aan de eregalerij. De vooroorlogse schilderijen werden helaas vernield in de brand van het Provinciehuis in de Gouvernementstraat in 1944.

Je ziet van links naar rechts:

- Portret van Phaedra Van Keymolen (voorzitter 2018-2024)
  door Karel De Kyvere
- Portret van Greet De Troyer (voorzitter 2015-2018)
  door Lieve Blancquaert
- Portret van Marc Lootens (voorzitter 2006-2012)
  door Filip Claus
- Portret van Piet Van Eeckhaut (voorzitter 1994-2006)
  door Filip Claus
- Portret van Marc De Buck (voorzitter 1991-1994 en 2012-2015)
  door Georges Steel
- Portret van Jan De Crem (voorzitter 1985-1991)
  door R. Borret

provincie Oost-Vlaanderen

Cygnus Atratus (Zwarte Zwaan)

Johan Gelper (°1980)

Bezoekersruimte

Johan Gelper is een Gentse kunstenaar die werkt in twee en drie dimensies. Hij verbindt materie met ideeën. Een installatie van Gelper, zoals de Cygnus Atratus, wordt vaak omschreven als een ‘demonteerbare ruimtelijke tekening’. Met afvalmateriaal, zoals een plooideur, creëert hij een figuratieve realiteit die dankzij de titel kan herkend worden als een zwaan met donkere vleugels.

provincie Oost-Vlaanderen

Staande figuur (1997)

Philip Van Isacker (°1949)

Bezoekersruimte

Van Isacker, geboren in Mechelen, maar na zijn studies in Gent gebleven, startte als schilder, maar werd finaal beeldhouwer. Daarbij vertrekt hij vanuit de traditie: zo heeft zijn beeld een steun- en een speelbeen, wat de oude Grieken al toepasten in hun beelden om een zekere dynamiek in de voorstelling te brengen. Zijn werken, die zich in een permanente staat van onvoltooidheid bevinden, definieert hij als “monumenten voor het recht op twijfelen”. Het efemere of vergankelijke karakter van zijn werk zorgt voor een openheid en gelaagdheid. Meerdere interpretaties zijn mogelijk en we kunnen zijn werk vrij invullen.

Ook bij de ‘Staande figuur’ moet de voltooiing door de toeschouwer gebeuren. Het beeld heeft behalve geen kleren ook geen hoofd, hals, schouders en armen. Eigenaardig genoeg valt bij een eerste blik het ontbrekende meer op dan wat wel afgebeeld is. Het ‘onafgewerkte’ beeld houdt voor de kijker een opdracht in. U en ik moeten het beeld zelf verder voltooien. Dat is niet eens zo moeilijk, want op basis van wat we zien, kunnen we ons zonder veel moeite een hoofd, hals, schouders en armen voorstellen. Die voorstelling zal echter bij iedereen verschillen. In die zin is onze voltooiing van het beeld een weerspiegeling van de manier waarop we dagelijks de werkelijkheid waarnemen: we vullen onze waarnemingen op basis van veronderstellingen en projecties.

provincie Oost-Vlaanderen

1

2

3

1. Speelse Kracht

2. Valse Speelsheid

3. Macht

Herman Theunynck (°1962)

Foyer

Herman Theuninck is een uit West-Vlaanderen afkomstige Oost-Vlaming. Zijn oeuvre omvat naast schilderijen ook tekeningen en beelden. Deze drie abstracte werken werden aangekocht op zijn tentoonstelling in het Caermersklooster, tot en met 2017 de provinciale expositieruimte. Het gele werk heet Speelse Kracht en onderscheidt zich van het gele werk met zwarte trekken dat ‘Valse Speelsheid’ heet. Het meest vurige van de drie, in oranje, kreeg als titel ‘Macht’ mee.

provincie Oost-Vlaanderen

Stilleven met landschap

Hélène De Reuse (°1892 – †1979)

Foyer

Hélène De Reuse studeerde aan de Academie voor Schone Kunsten te Gent en verwierf er in 1913 de grote prijs voor tekenkunst naar levend model. Ze was docent aan de Academie te Gent. Als artieste werkte ze in de geest van de romantische realisten van haar tijd. Zij schilderde bij voorkeur landschappen (zowel in de Ardennen als aan Zee), interieurs, stillevens en (meisjes-)figuren. Als 21-jarige nam ze deel aan de Wereldtentoonstelling te Gent in 1913 met opgemerkte pastels en ze exposeerde na de Eerste Wereldoorlog herhaaldelijk te Gent, Brugge, Brussel, Luik, Doornik, Spa, Antwerpen en Namen, maar ook in het buitenland o.a. te Parijs (Artistes Français - Salon d 'Automne), Metz en Leiden. Werk van haar bevindt zich in de musea te Gent en te Reims.

In 1980, dus na haar overlijden, ontving de Provincie een legaat van ruim 50 schilderijen en tekeningen uit het oeuvre van de schilderes.

In 'Stilleven met landschap' combineert ze twee genres: op de voorgrond staan een kom en een geopende wijnfles op een vensterbank en in de diepte krijgt men zicht op een bomenrijke tuin met vijver waarbij twee kinderen staan.

provincie Oost-Vlaanderen